ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲛᲣᲨᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

№ 278 (20814) — ᲡᲐᲛᲨᲐᲑᲐᲗᲘ, 29 ᲜᲝᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, 1988 ᲬᲚᲘ. — ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲡᲐᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲝ ᲪᲜᲝᲑᲐ

ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

1988 წლის 28 ნოემბერს გაიმართა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი.

პლენუმმა განიხილა საკითხი „სახელმწიფო მშენებლობის დარგში პოლიტიკური რეფორმის განხორციელების ღონისძიებათა შესახებ". ამ საკითხზე მოხსენება გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანმა მ. ს. გორბაჩოვმა.

მოხსენების გამო კამათში გამოვიდნენ: ვ. ი. ვოროტნიკოვი — რუსეთის სფსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, ვ. ვ. შერბიცკი — უკრაინის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, ვ. კ. ფოტეევი — სკკპ ჩიჩნეთ-ინგუშეთის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი, მ. ს. მენდიბაევი — უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი, ვ. ფ. მალიხინი — ეროვნულ სსრ კავშირის 50 წლისთავის სახელობის საავტომობილო ქარხნის ელექტრიკოსთა ბრიგადირი, კუიბიშევის ოლქი, ა. ა. ლოგუნოვი — სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, მოსკოვის მ. ვ. ლომონოსოვის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, ი. ი. სოკოლოვი — ბელორუსიის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, ვ. ი. ჭილაია — ეხტონეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, ვ. ი. ვირონენკო — საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, ა.-რ. ხ. ვეზიროვი — აზერბაიჯანის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, ნ. ს. კონარევი — სსრ კავშირის რკინიგზების მინისტრი.

საბოლოო სიტყვა წარმოთქვა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა მ. ს. გორბაჩოვმა.

პლენუმმა განხილულ საკითხზე მიიღო დადგენილება, რომელიც პრესაში ქვეყნდება.

პლენუმზე მოისმინეს სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ნ. ი. რიჟკოვის მოხსენება „2005 წლამდე პერიოდისათვის სსრ კავშირის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების კონცეფციის პროექტის მოსამზადებლად გაწეული მუშაობის შესახებ". პლენუმმა ამ საკითხზე მიიღო დადგენილება, რომელიც პრესაში ქვეყნდება.

პლენუმმა დაამტკიცა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1988 წლის სექტემბრის პლენუმის მიერ შექმნილი საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ძირითად მიმართულებებზე სკკპ ცენტრალური კომიტეტის კომისიათა პერსონალური შემადგენლობა. დადგენილება ამ საკითხზე პრესაში ქვეყნდება.

პლენუმზე განიხილეს ორგანიზაციული საკითხი.

პლენუმმა გამოიყვანა ი. ბ. უსმანხოჯაევი სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრთა შემადგენლობიდან, ი. ჯაბაროვი და ა. უ. სალიმოვი სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატთა შემადგენლობიდან, როგორც სახელგატეხილნი.

ამით სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა მუშაობა დაამთავრა.

ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ

ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲒᲨᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲠᲔᲤᲝᲠᲛᲘᲡ ᲒᲐᲜᲮᲝᲠᲪᲘᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲦᲝᲜᲘᲡᲫᲘᲔᲑᲐᲗᲐ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

1. სკკპ ცენტრალური კომიტეტი განიხილავს, რომ „სსრ კავშირის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ" და „სსრ კავშირის სახალხო დეპუტატთა არჩევნების შესახებ" სსრ კავშირის კანონი პროექტები, რომლებიც მომზადდა მათი საყოველთაო-სახალხო განხილვის შედეგების გათვალისწინებით, შეეხებიან პოლიტიკური სისტემის რეფორმის ერთ-ერთი ეტაპის ამოცანებს, სკკპ XIX საკავშირო კონფერენციის დადგენილებებს. მათი მიღება ხელს შეუწყობს ადგილობრივ ხალხი-ანი ორგანოების ფორმირებას, საბჭოთა საზოგადოების დემოკრატიზაციის, საბჭოთა ფედერალიზმის უფლებრივი საფუძვლების გაფართოებისა და სოციალისტური მართლწესრიგი სახელმწიფოს ფუნქციონირების ეფექტურობის ამაღლების, ეროვნული ურთიერთობების ჯანსაღ საფუძველზე ჩამოყალიბების, ეროვნული ინტერესებისა და ინტერნაციონალიზმის ფორმირება ამომრჩეველთა ნება-სურვილის თავისუფალი გამოვლინების საფუძველზე. მთლიანად უნდა შეესაბამოს ეროვნული ინტერესებისა და ინტერნაციონალიზმის ფორმირებას ამომრჩეველთა ნება-სურვილის თავისუფალი გამოვლინების საფუძველზე. მთლიანად უნდა შეესაბამოს ეროვნული ინტერესებისა და ინტერნაციონალიზმის ფორმირება ამომრჩეველთა ნება-სურვილის თავისუფალი გამოვლინების საფუძველზე. ამასთან კონსტიტუციურ საფუძვლებს უკმნიან საკანონმდებლო ბაზას ეროვნული ურთიერთობების ჯანსაღ საფუძველზე ჩამოყალიბებისა და ფუნქციონირებისათვის.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილება

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის კომისიების შესახებ

1. დამტკიცდეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის კომისიები შემდეგი შემადგენლობით:

პარტიული მშენებლობისა და საკადრო პოლიტიკის საკითხთა კომისია

რაზუმოვსკი გ. პ. — კომისიის თავმჯდომარე

კომისიის წევრები

ბოლდინი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საერთო განყოფილების გამგე

ბოლდირევი ი. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ სტავროპოლის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბოროვიკოვა ზ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, კრასნოდარის მხარის სკკპ კუბანის რაიკომის პირველი მდივანი

გერასიმოვი ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ლენინგრადის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი

გრიგორიევი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ვიტებსკის სოლალი კომიტეტის პირველი მდივანი

ზორკალცევი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ტომსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ივაშკო ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის დნეპროპეტროვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კნიაზიუკი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ივანოვოს საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კრუჩინა ნ. ე. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საქმეთა მმართველი

ლიმოვი ი. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, დ. თ. უსტინოვის სახელობის საწარმოო „გაერთიანება „იეკატერინბურგმაშ“ პარტკომის მდივანი, უდმურტეთის სსრ

ლიმონოვი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

მალეკოვი ნ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ჩიტის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

მენდიბაევი მ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ყაზახეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

მირონენკო ნ. ა.—სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ნაკოლსკი ბ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

ნიაზოვი ბ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ბრესტის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

ოგანოვი ნ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ტატარეთის სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე

ოსიპოვი ვ. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის კულტურის მინისტრი

ოვეჩკინი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის სახალხო განათლების სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე

ივანოსკი რ. ვ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტთან არსებული საზოგადოებრივი მეცნიერებათა აკადემიის რექტორი

ივანოვა ტ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, რუსეთის საზოგადოებრივი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე

კოტოვ ა. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ადიდებიანი ინსტიტუტის ფილოსოფიის ინსტიტუტის ლენინური ფილოსოფიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი

კარპასოვი ი. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსკ მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის მდივანი

კარპოვი ვ. ვ. —სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მწერალთა კავშირის გამგეობის პირველი მდივანი

კუპცოვი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ვოლოგდის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

მარჩუკი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი

ნენაშევი მ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის გამსახკომის თავმჯდომარე

პატიაშვილი ჯ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

სმირნოვი ვ. ლ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტთან არსებული მარქსისტულ-ლენინურის ინსტიტუტის დირექტორი

ტკაჩოვი ს. პ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის ნამდვილი წევრი

ულიანოვი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, რუსეთის სფსრ თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე

ფროლოვი ი. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანის თანაშემწე

ხრენოკოვი ტ. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის პირველი მდივანი

სოციალურ-ეკონომიკური პოლიტიკის საკითხთა კომისია

ლლუნკოვი ნ. ნ. — კომისიის თავმჯდომარე

კომისიის წევრები

აფონინი ვ. გ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ კუიბიშევის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბირიუკოვა ა. პ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს სოციალური განვითარების ბიუროს თავმჯდომარე

ბრაკოვი ე. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, მოსკოვის ი. ა. ლიხაჩოვის სახელობის საავტომობილო ქარხნის გენერალური დირექტორი

ელისეევი ე. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ყაბარდო-ბალყარეთის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ვლადიმაროვი ს. გ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სკკპ ვოლგოგრადის საქალაქო კომიტეტის მდივანი

ვოლკოვი ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ვასილიევა ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ვიტებსკის სოლალი კომიტეტის პირველი მდივანი

ზორკალცევი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ტომსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ივაშკო ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის დნეპროპეტროვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კნიაზიუკი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ივანოვოს საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კრუჩინა ნ. ე. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საქმეთა მმართველი

ლიმოვი ი. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, დ. თ. უსტინოვის სახელობის საწარმოო „გაერთიანება „იეკატერინბურგმაშ“ პარტკომის მდივანი, უდმურტეთის სსრ

ლიმონენკოვი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

მალეკოვი ნ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ჩიტის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

მენდიბაევი მ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ყაზახეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

მირონენკო ნ. ა.—სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ნაკოლსკი ბ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

ნიაზოვი ბ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ბრესტის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

უგარ ბ. კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული პარტიული ისტორიის ინსტიტუტის მდივანი, უდმურტეთის სსრ

ლიმონენკოვი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

ბალიოევი ლ. კ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, საშუალო სკოლის მასწავლებელი, ოსმსის ოლქი

ბელიაევი ა. ა. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, გაზეთ „სოვეტსკაია კულტურა“ მთავარი რედაქტორი

ბელერტი ნ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საბჭოთა ფერეიდნის მექანიზატორი, ეკონომიკურიათა ოლქი, ყაზახეთის სსრ

გონჩარი ა. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მწერალთა კავშირის გამგეობის მდივანი

ელჩენკო ი. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, უკრაინის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი

ვაგრინი ი. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის ენერგეტიკის სახელმწიფო კომიტეტის ცენტრალური დისპეტჩერული ადმინისტრაციის ოპერატიული ცენტრის ოპერატორ-ინჟინერი

ვოროტნიკოვი ნ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ვიტებსკის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

ზაბაროვი ვ. გ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის კულტურის მინისტრი

ივაგინინი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის სახალხო განათლების სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე

ივანოსკი რ. ვ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული საზოგადოებრივი მეცნიერებათა აკადემიის რექტორი

ივანოვა ტ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, რუსეთის საზოგადოებრივი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის მოადგილე

კოტოვ ა. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ადიდებიანი ინსტიტუტის ფილოსოფიის ინსტიტუტის ლენინური ფილოსოფიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი

ლებედევი ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის ენერგეტიკის სახელმწიფო კომიტეტის ცენტრალური დისპეტჩერული ადმინისტრაციის ოპერატიული ცენტრის ოპერატორ-ინჟინერი

ლეონტიევი ე. პ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ვიეკ-პრეზიდენტი

შალაევი ხ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი

ჩაზოვი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრი

ხოდირევი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ლენინგრადის სახალხო დეპუტატთა საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე.

აპარატული პოლიტიკის საკითხთა კომისია

ლიგაჩოვი ე. კ. — კომისიის თავმჯდომარე.

ნიკონოვი ვ. პ. — კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე.

კომისიის წევრები

გოსტევი ბ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის ფინანსთა მინისტრი.

გრინევიჩი ი. გ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი

ეროხინი ლ. ბ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, რუსეთის სფსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

ტკაჩოვი ს. პ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის ნამდვილი წევრი

ულიანოვი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, რუსეთის სფსრ თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე

ფროლოვი ი. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანის თანაშემწე

ხრენოკოვი ტ. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის პირველი მდივანი

სოციალურ-ეკონომიკური პოლიტიკის საკითხთა კომისია

ბაკატინი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრი

ბატალინი ი. პ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

ბობაიევი ლ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ სვერდლოვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბობოკინი თ. დ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

ბრაზაუსკასი ა.-მ. კ. — ლიტვის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

გორენკო ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის ყირიმის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ზატეგორნიცკი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, მოსკოვის ს. ვ. ილიუშინის სახელობის მანქანათმშენებლობის ქარხნის გენერალური კონსტრუქტორი

პრიმაკოვი ე.მ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მეცნიერებთა აკადემიის მსოფლიო ეკონომიკისა და საერთაშორისო ურთიერთობის ინსტიტუტის დირექტორი

რეგენოვ გ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, უკრაინის კომპარტიის კიევის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ტერეშოვა ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სახელგარეთის ქვეყნებთან მეგობრობისა და კულტურული უთანაერთობის საბჭოთა საზოგადოებების კავშირის პრეზიდიუმის თავმჯდომარე

ულანოვი გ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ კალუგის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ფალინი ვ. მ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საერთაშორისო განყოფილების გამგე

ჩერნიაევი ა. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანის თანაშემწე

სამართლებრივი პოლიტიკის საკითხთა კომისია

ჩებრიკოვი ვ. მ. — კომისიის თავმჯდომარე

კომისიის წევრები

ბაკატინი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრი

ბატალინი ი. პ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

ბობაიევი ლ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ სვერდლოვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბობოკინი თ. დ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

ბრაზაუსკასი ა.-მ. კ. — ლიტვის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

გორენკო ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის ყირიმის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ლატვინი ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ბრესტის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

ბაბიჩევი ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ადიდებიანი ინსტიტუტის ფილოსოფიის ინსტიტუტის ლენინური ფილოსოფიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი

ბაკლანოვი ბ. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის სამდივნოს გამგე

ვეზიროვი ა.-რ. ბ. — აზერბაიჯანის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ველიხოვი ე. პ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ვიეკ-პრეზიდენტი

ვალეევი ხ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი

ვასილიანი ვ. ი. — ესტონეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

კამენცევი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

კოვალიოვი ა. გ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე

კოზეჩკოვი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, გაზეთ „იზვესტიის“ მთავარი რედაქტორი

ლუჩინსკი ბ. კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ტაჯიკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

მანაენკოვი ი. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ლიპეცკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ნიკიფოროვი ვ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე

ნიშანოვი რ. ნ. — უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ნოვოიელოვი გ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, მოსკოვის ს. ვ. ილიუშინის სახელობის მანქანათმშენებელი ქარხნის გენერალური კონსტრუქტორი

პრიმაკოვი ე.მ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის მსოფლიო ეკონომიკისა და საერთაშორისო ურთიერთობის ინსტიტუტის დირექტორი

რეგენოვ გ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, უკრაინის კომპარტიის კიევის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ტერეშოვა ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სახელგარეთის ქვეყნებთან მეგობრობისა და კულტურული უთანაერთობის საბჭოთა საზოგადოებების კავშირის პრეზიდიუმის თავმჯდომარე

ულანოვი გ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ კალუგის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ფალინი ვ. მ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საერთაშორისო განყოფილების გამგე

ჩერნიაევი ა. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანის თანაშემწე

საერთაშორისო პოლიტიკის საკითხთა კომისია

იაკოვლევი ა. ნ. — კომისიის თავმჯდომარე

კომისიის წევრები

არბატოვი გ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის სმიერიყის“ შეერთებული შტატებისა და კანადის ინსტიტუტის დირექტორი

არუთიუნიანი ს. გ. — სომხეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ახრომეევი ს. თ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ლენინის სახელობის ინსტიტუტის ფილოსოფიის ინსტიტუტის ლენინური ფილოსოფიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი

ბაბიჩევი ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ადიდებიანი ინსტიტუტის ფილოსოფიის ინსტიტუტის ლენინური ფილოსოფიის ლაბორატორიის ხელმძღვანელი

ბაკლანოვი ბ. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის სამდივნოს გამგე

ბეზმენოვი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ბელორუსის კომპარტიის ბრესტის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

ბელიაევი ა. ა. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, გაზეთ „სოვეტსკაია კულტურა“ მთავარი რედაქტორი

ბელერტი ნ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საბჭოთა ფერეიდნის მექანიზატორი, ეკონომიკურიათა ოლქი, ყაზახეთის სსრ

ბონდარენკო ფ. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მწერალთა კავშირის გამგეობის მდივანი

ბოლდინი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საერთო განყოფილების გამგე

ბორისოვა ზ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, კრასნოდარის მხარის სკკპ კუბანის რაიკომის პირველი მდივანი

გერასიმოვი ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ლენინგრადის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი

გრიგორიევი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ვიტებსკის სოლალი კომიტეტის პირველი მდივანი

ზორკალცევი ვ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ტომსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ივაშკო ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის დნეპროპეტროვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კნიაზიუკი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ივანოვოს საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

კრუჩინა ნ. ე. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის საქმეთა მმართველი

ლიმოვი ი. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, დ. თ. უსტინოვის სახელობის საწარმოო „გაერთიანება „იეკატერინბურგმაშ“ პარტკომის მდივანი, უდმურტეთის სსრ

ლიმონენკოვი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე

მალეკოვი ნ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ჩიტის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

მენდიბაევი მ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ყაზახეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

მირონენკო ნ. ა.—სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ნაკოლსკი ბ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი

ნიაზოვი ბ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ბელორუსის კომპარტიის ბრესტის ობლასტური კომიტეტის პირველი მდივანი

ოგანოვი ნ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, სსრ კავშირის სახელმწიფო აგროსამრეწველო კომიტეტის თავმჯდომარე

ნაზარბაევი ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ყაზახეთის სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე

პოლოზკოვი ი. კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ კრასნოდარის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი

პონომარიოვი ა. თ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ბელგოროდის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

პოპოვი თ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ალტაის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი

რიეკოკოვ მ. ბ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, საკავშირო პროფსაბჭოს მდივანი, აგროსამრეწველო კომპლექსის მუშაკთა პროფკავშირის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარე

საკალაუსკასი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, ლიტვის სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე

სკობა ი. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის აგრარული განყოფილების გამგე

სოკოლოვი ე. ე. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ბელორუსიის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

ტატარინოვი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, მთავარმთოსკოვშენის კომპლექსური ბრიგადის ბრიგადირი

ტკაჩოვი ბ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის იუსტიციის მინისტრი

ტატარჩუკი ნ. თ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საბჭოთა არმიისა და საზღვრო-საზღვაო ფლოტის მთავარი პოლიტიკური სამმართველოს უფროსი

ლოგუნოვი ა. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ვიეკ-პრეზიდენტი

მიხაილოვი კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ტაჯიკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

მიშინი ვ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საკავშირო პროფსაბჭოს მდივანი

მიხნევიჩენკო ვ. ს. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის ენერგეტიკის სახელმწიფო კომიტეტის ცენტრალური დისპეტჩერული ადმინისტრაციის ოპერატიული ცენტრის ოპერატორ-ინჟინერი

ნენაშევი ფ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის გამსახკომის თავმჯდომარე

პატიაშვილი ჯ. ი. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

სმირნოვი ვ. ლ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული მარქსისტულ-ლენინურის ინსტიტუტის დირექტორი

ტკაჩოვი ს. პ. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის ნამდვილი წევრი

ულიანოვი მ. ა. — სკკპ ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრი, რუსეთის სფსრ თეატრის მოღვაწეთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე

ფროლოვი ი. ტ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანის თანაშემწე

ხრენოკოვი ტ. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სსრ კავშირის კომპოზიტორთა კავშირის გამგეობის პირველი მდივანი

ბეგიჩევი ვ. კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ მოსკოვის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბოგომოლოვი ს. ბ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ხერსონის ოლქის ბელზოზესკის რაიონის ს. მ. კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე

მუხამადიევი ვ. ხ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე, სსრ კავშირის სახელმწიფო აგროსამრეწველო კომიტეტის თავმჯდომარე

ნაზარბაევი ნ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, ყაზახეთის სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე

პოლოზკოვი ი. კ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ კრასნოდარის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი

პონომარიოვი ა. თ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ბელგოროდის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

პოპოვი თ. ვ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სკკპ ალტაის სამხარეო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბობაიევი ლ. ფ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, სკკპ სვერდლოვსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ბობოკინი თ. დ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, სსრ კავშირის სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

ბრაზაუსკასი ა.-მ. კ. — ლიტვის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი

გორენკო ა. ნ. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრობის კანდიდატი, უკრაინის კომპარტიის ყირიმის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი

ზატეგორნიცკი ვ. ა. — სკკპ ცენტრალური კომიტეტის წევრი, მთავარმთოსკოვშენის კომპლექსური

საერთო მეცადინეობით, გარდაქმნის მეშვეობით გადავწყვიტოთ ეროვნებათაშორისი ურთიერთობის ჰარმონიზაციის მოფიფვებული პრობლემები

(დასასრული)

[illegible] რომ გთხოვის გზას [illegible] ეს დაყოვნებებდა გამ[illegible] [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ...

რანი ვყოფილვართ... რანი ვართ... რანი ვიქნებით...

როგორღაც ცნობილ და ძლიერ სანარმოში (რა თქმა უნდა, საზღვარგარეთულში) ასეთი წესი ჰქონიათ, ყოველ შემთხვევაში, ჰქონდათ: ნელნნნადნი ერთხელ ერთიანად უშვებდნენ შვეიცულებაში დიზაინის განყოფილების თანამშრომლებს და ამ ხნის განმავლობაში მათ ადგილ-ზე სვამდნენ ქუჩაში პირველსავე შემხვედრ უმუშევარ ადამიანებს ერთადერთი დავალებით— მოეცმოთ თემაზე ეხლანთ ის, რაც უნდოდათ. დასვენებიდან დაბრუნებული სპეციალისტები იმ ზღვა მასალაში, რომელიც მათ დახვედრიდათ, აუცილებლად პოვებდნენ ერთ-ორ სასარგებლო და ორიგინალურ იდეას, რომლის სრულყოფა და განვითარება პერსპექტიული საქმე იყო სწორედ სპეციალისტის ხელში. მხოლოდ ასეთი გამოდილების გათვალისწინებით წარმოვადგენ წინამდებარე სტატიას, რადგანაც, როგორც ფილოლოგს, კარგად მესმის, რომ საქმეს, რომელშიც იქ დასმული საკითხები შედის, მაღალკვალიფიციური პროფესიონალები ემსახურებიან — არსებობენ ისტორიკოსებიც საზოგადოდ და საქართველოს ისტორიკოსები ხელში. მხოლოდ ასეთი გამოდილების გათვალისწინებით წარმოვადგენ წინამდებარე სტატიას, რადგანაც, როგორც ფილოლოგს, კარგად მესმის, რომ საქმეს, რომელშიც იქ დასმული საკითხები შედის, მაღალკვალიფიციური პროფესიონალები ემსახურებიან — არსებობენ ისტორიკოსებიც საზოგადოდ და საქართველოს ისტორიკოსებიც ხელში. გარდა ამისა, ბევრი რამ, რასაც ვიტყვი, ალბათ ცნობილია. მაგრამ მაინც.

საკითხი აქტუალურია რამდენსამე ასპექტში. ჯერ ერთი, დღეს არა მარტო ქართულ საბეჭდ მანქანაზე დაბეჭდავთ და კანცელარიაში ქართულად დავნერთ, არამედ ქართულად თაიპოუფლად ვილაპარაკებთ საქართველოს შესახებ — ისე, რომ ყველა ისტორიული თუ თანამედროვე ფაქტის განხილვის საშუალებაც იქმნება და არა მხოლოდ ერთნაირი, კანონიკური, ინტერპრეტაციის წარმოდგენისაც. გარდა ამისა, საქმე ეხება ჩვენს ისტორიას და არა სხვათა ისტორიას — საქართველოს ისტორია განიხილება ან ინერება ქართველი კაცის ან ისტორიკოსის მიერ და მისი პოზიცია ამ შემთხვევაში არ უდრის მისსავე პოზიციას მაშინ, როდესაც ის განიხილავს ან დაწერს, ვთქვათ, საფრანგეთის ისტორიას („ყოველი ერი თავისის ისტორიით სულდგმულობს").

ასე და ამგვარად, არსებობს საქართველოს ისტორია და არსებობს „საქართველოს ისტორია". მთავარია მათ შორის მიმართების საკითხი.

პირველ ყოვლისა, ჩვენს წარმოდგენაში შექმნილმა „საქართველოს ისტორიამ" საქართველოს ისტორია უნდა განიხილოს სისტემური მიდგომის მეთოდით. ის, რომ ისტორია უნდა წარმოვადგინოთ სისტემის სახით, ან ისტორიაში დაფიქსახოთ სისტემა (ყველა მოვლენის ურთიერთდაკავშირებულობით, ურთიერთგამომდინარეობით, ადგილის მიჩენით, ზოგადი მთლიანობის გასაზღვრით და ა. შ.), ადვილი დასადგენია აპრიორულად. მაგრამ სისტემურ ანალიზში სხვა რამეც იგულისხმება, სახელდობრ, ყველაზე რთული ამოცანა — ის, რომ დადგინდეს სისტემის წარმომქმნელი ფაქტორი ან ფაქტორები და მოვლენა ან მოვლენები. მხოლოდ ამის შემდეგ, სპეციალური ანალიზის ნიადაგზე, სისტემის, ან შემთხვევაში ისტორიის (რა თქმა უნდა, უხეშად მისი გაგიგავება სისტემასთან არ შეიძლება, ლაპარაკი უნდა იყოს პირობით ასპექტზე, რომელსაც მეთოდოლოგიური ფუნქცია აქვს), კანონზომიერი მთლიანობაც განისაზღვრება და განვითარების კანონზომიერებებიც, სხვა სიტყვებით — მეცნიერულად აღქმული რეალობა გახდება ის, რომ არსებობს ერთი უცვლელი ცნება — საქართველო ან ქართველი ერი, და არსებობა მისი რეალიზაციის სხვადასხვა საფეხური — მისი განვითარება ანუ ისტორია, გრძელი და რთული, მტკივნეული და საამაყო („გაუფუძელთან საბერძნეთს, რომსა, მონღოლებს, არაბებს, ოსმალ-თურქებს, სპარსელებს, რჯულიანს და ურჯულოს და ფოროს ქართველობისა, შუბის წვერით, ისრით და ტყვიით დაფფეთილი, ჩვენს სისხლში ამოფლებული, ხელში შეივიჩინეთ, არავის წავაღებინეთ, არავის ეკუთვნებეთ, არავის შეეგებინებეთ").

ასეთ ფაქტორს — ფაქტორს, რომელიც ქმნიდა და იბასავდა საქართველოს, ქმნიდა მის ისტორიას, — წარმოადგენს ქართული ეროვნული კონცეფცია. „საქართველოს ისტორიას" კონცეპტუალური ხასიათი უნდა ჰქონდეს. ეს ნიშნავს, რომ არსებობდა და არსებობს ქართველი ერის განვითარების (მისი არსებობის), მისი თვითმყოფადობის) კონცეფცია და უნდა არსებობდეს „საქართველოს ისტორიის", როგორც ჩვენი ცოდნის და გაგების ან კომპლექსური შეტდის შედეგის, მეცნიერული კონცეფცია.

თუ ქართველებს გვაქვს ჩვენი ერის არსებობისა და განვითარების კონცეფცია, ეს იმას ნიშნავს, რომ იგი რთული და ელემენტებისგან შედგება. უფრო კონკრეტულნი რომ ვიყოთ მსჯელობანი, თქმული დაახლოებით, ჰრინციპული, მიახლოებითი სქემის სახით, შეიძლება ასე გამოიყურებოდეს (ერთხელ უკვე მოვიხადე ბოდიში სპეციალისტების წინაშე, ამჯერადაც ალვნიშნავ, რომ ქვემოთ ჩამოთვლილი თეზისების ჩამოყალიბებისას ი ე, ისტორიული მოვლენების მოტანისასაც, განხოგადებისასაც მეიძლება არაზუსტი ვიყო, მაგრამ ლაპარაკია ჰრინციპულ და საჩვენებელ სქემაზე, რომლის ხორცშესმისას ფაქტებთ და ვამოცდილებით შეიარნიე ბ ულ პროფესიონალს ყოველთვის შეუძლია კონკრეტული კორექტივების შეტანა):

საქართველოს ისტორია (თავის შედარებით ახალ, მაგრამ ძირითად ნაწილში) არის ქრისტიანული ერის ისტორია. იგულისხმება, რომ ეს არის ქართველი ერის არსებობის კონცეფცია, ან ეს არის ამ კონცეფციის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი ელემენტი; მეორე მხრივ, ეს არის „საქართველოს ისტორიის" მეცნიერული კონცეფცია. საქართველომ არა უბრალოდ აირჩია ქრისტიანული განვითარების გზა („ქრისტეს ჯვარი თამამად წინ ნაუმძღვარებია"), არამედ, ჯერ ერთი, მას თავისი საზოგადოებრივ-კულტურული ისტორიისა და სტრუქტურის მიხედვით, უნდა აერჩია ეს გზა. მეორეც: ამ გზამ შექმნა იგი იმ ერად, როგორადაც ცნობილია. მესამეც: მთელი მისი ისტორია — თავისი სიკეთითაც და სიმძიმითაც — ამ არჩევანით იყო განპირობებული და განპირობებული კანონზომიერად. მეოთხეც: სხვა გზა რომ აერჩია, მას სხვა სიმძიმეები და სიკეთეები ექნებოდა (სხვა ისტორია). და, ბოლოს, ამ არჩევანის დაცვა და გამართლება იყო იმათი კონცეფცია, ვინც დროის ამა თუ იმ მონაკვეთში ქმნიდა ერის ისტორიას — ეს არჩევანი განსაზღვრავდა ჩვენს სტრატეგიას. თუ უკვე „საქართველოს ისტორიის" მეცნიერულ კონცეფციაზე ვილაპარაკებთ, მაშინ აბკარაა, რომ ნებისმიერი კონკრეტული და ლოკალური მოვლენა ამ ნიშნითაც განხილება და, ვთქვათ, რომელიმე ომი მოვიგეთ ან წავაგეთ არა უბრალოდ ამა თუ იმ ფაქტორის არსებობის, ან ამა თუ იმ პიროვნების ყოფნის გამო, არამედ ამ ეროვნული კონცეფციის შედეგადაც, რომლის გამოც ჯერ ერთი, ეს ან მსგავსი ომი გარდაუვალი იყო, მეორეც, გამარჯვებაც და ნაბიჯის წინ წადგმაც ბუნებრივი იყო, ისევე როგორც დამარცხებაც და უკანდახევაც („ჯვარცმული ქრისტესთვის როგორ გადავრჩინ?"). ეს არ არის მხოლოდ კონსტატაცია — იგულისხმება სწორედ ეროვნული გაგვითარების კონცეფცია, რომლის წყალობითაც ჩვენი არსებობის გარანტია იქნებოდა, ჩვენი სულიერი და კულტურული ამაღლებაც, და ყველა ამ შემთხვევაში გარდაუვალი დაბრკოლებებიც და სიძნელეებიც იყო აუცილებლად მოსალოდნელი, რომლებიც გადასალახავი უნდა ყოფილიყვნენ. ისიც იგულისხმება, რომ ამ კონცეფციის რეალიზაციისას, მოპოვებული შედეგების ანალიზისას, სამომავლო სტრატეგიის განსაზღვრისას სამუშაო თეზისი ის იყო, რომ არჩევანი გზიდან გადახვევა დაღუპვას უდრიდა. შემთხვევითი არაა, რომ ჩვენი წინაპრები ყოველგვარ ეროვნულ უბედურებას, მარცხსა და დაქცევას იდეურად განიხილავდნენ როგორც ღვთის რისხვას ცოდვებისათვის და ამ პოზიციიდან ეძებდნენ მდგომარეობის გამოსწორების საშუალებებს. კონცეფცია, რომელზეც ამჯერად გვაქვს საუბარი, კიდევ ერთ კონკრეტულ არჩევანს ნიშნავდა: ორიენტაციას ახალ სამყაროზე, ვთქვათ ასე — ევროპაზე. ჩვენი ისტორიის ანალიზი ამ კუთხით, როგორც ჩანს, მოგვცემს იმის მაგალითებს, რომ, როდესაც სხვაგვარ ორიენტაცია წარმოიშობდა — თუ მთლიანად არა, ცალი თვალით მაინც, მაგრამ შეგნებულად ვიყურებოდით აზიისკენ (გასაგებია, რომელ ჯურღლთან აზიისკენ), — შედეგები საეალალო იყო.

საქართველოს ისტორია და მცირერიცხოვანი ერის ისტორია. მცირერიცხოვანმა ერმა („ერთმა მუჭა ერმა") თავისი განვითარების შესაბამისი კონცეფცია უნდა შეიმუშაოს. არ იქნება კორექტული, ვეძებთ ჩვენს ისტორიაში ბუნებრივი ეტაპები ზესინძერისა და მხოლოდ რაღაც უაუდმარობებით განპირობებული სიდუხჭირ ი ს საფეხურები. ეს არის ერთი მთლიანი ისტორია მცირერიცხოვანი ერისა, რომლის ფუნდამენტური საზრენაგი ყოველთვის იყო გადარჩენა და თვითმყოფადობის შენარჩუნება, და ამ გზაზე, ერთი მხრივ, ყოველნაირი ეტაპებია ბუნებრივი, მეორე მხრივ, არ არის მოსალოდნელი განუზომელი და ყოველისმომცველი დღესასწაული, როდესაც ეროვნული და ეროვნული ეტაპები ერთ-ორ სასარგებლო და ორიგინალურ იდეას, ან ერთ-ორ ადგილ-ზე, ერთ მხრივ, ყოველნაირი ეტაპებია ბუნებრივი, მეორე მხრივ, არ არის მოსალოდნელი განუზომელი და ყოველისმომცველი დღესასწაული, როდესაც ეროვნული და ეროვნული ეტაპები ერთ-ორ სასარგებლო და ორიგინალურ იდეას, ან ერთ-ორ ადგილ-ზე, ეროვნული ეტაპები ჩამოყალიბებისას ი ე, ისტორიული მოვლენების მოტანისასაც, განხოგადებისასაც შეიძლება არაზუსტი ვიყო, მაგრამ ლაპარაკია ჰრინციპულ და საჩვენებელ სქემაზე, რომლის ხორცშესმისას ფაქტებთ და ვამოცდილებით შეიარნიე ბ ულ პროფესიონალს ყოველთვის შეუძლია კონკრეტული კორექტივების შეტანა):

საქართველოს ისტორია (თავის შედარებით ახალ, მაგრამ ძირითად ნაწილში) არის ქრისტიანული ერის ისტორია. იგულისხმება, რომ ეს არის ქართველი ერის არსებობის კონცეფცია, ან ეს არის ამ კონცეფციის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი ელემენტი; მეორე მხრივ, ეს არის „საქართველოს ისტორიის" მეცნიერული კონცეფცია. „საქართველოს ისტორიას" კონცეპტუალური ხასიათი უნდა ჰქონდეს. ეს ნიშნავს, რომ არსებობდა და არსებობს ქართველი ერის განვითარების (მისი არსებობის), მისი თვითმყოფადობის) კონცეფცია და უნდა არსებობდეს „საქართველოს ისტორიის", როგორც ჩვენი ცოდნის და გაგების ან კომპლექსური შეტდის შედეგის, მეცნიერული კონცეფცია.

თუ ქართველებს გვაქვს ჩვენი ერის ეროვნული ეტაპები, ეს იმას ნიშნავს, რომ იგი რთული და ელემენტებისგან შედგება. უფრო კონკრეტულნი რომ ვიყოთ მსჯელობანი, თქმული დაახლოებით, ჰრინციპული, მიახლოებითი სქემის სახით, შეიძლება ასე გამოიყურებოდეს (ერთხელ უკვე მოვიხადე ბოდიში სპეციალისტების წინაშე, ამჯერადაც ალვნიშნავ, რომ ქვემოთ ჩამოთვლილი თეზისების ჩამოყალიბებისას ი ე, ისტორიული მოვლენების მოტანისასაც, განხოგადებისასაც შეიძლება არაზუსტი ვიყო, მაგრამ ლაპარაკია ჰრინციპულ და საჩვენებელ სქემაზე, რომლის ხორცშესმისას ფაქტებთ და ვამოცდილებით შეიარნიე ბ ულ პროფესიონალს ყოველთვის შეუძლია კონკრეტული კორექტივების შეტანა):

საქართველოს ისტორია (თავის შედარებით ახალ, მაგრამ ძირითად ნაწილში) არის ქრისტიანული ერის ისტორია. იგულისხმება, რომ ეს არის ქართველი ერის არსებობის კონცეფცია, ან ეს არის ამ კონცეფციის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი ელემენტი; მეორე მხრივ, ეს არის „საქართველოს ისტორიის" მეცნიერული კონცეფცია. „საქართველოს ისტორიას" კონცეპტუალური ხასიათი უნდა ჰქონდეს. ეს ნიშნავს, რომ არსებობდა და არსებობს ქართველი ერის განვითარების (მისი არსებობის), მისი თვითმყოფადობის) კონცეფცია და უნდა არსებობდეს „საქართველოს ისტორიის", როგორც ჩვენი ცოდნის და გაგების ან კომპლექსური შეტდის შედეგის, მეცნიერული კონცეფცია.

ასე და ამგვარად, არსებობს საქართველოს ისტორია და არსებობს „საქართველოს ისტორია". მთავარია მათ შორის მიმართების საკითხი.

ეროვნული ეტაპები, ან ეროვნული ეტაპები ჩამოყალიბებისას ი ე, ისტორიული მოვლენების მოტანისასაც, განხოგადებისასაც შეიძლება არაზუსტი ვიყო, მაგრამ ლაპარაკია ჰრინციპულ და საჩვენებელ სქემაზე, რომლის ხორცშესმისას ფაქტებთ და ვამოცდილებით შეიარნიე ბ ულ პროფესიონალს ყოველთვის შეუძლია კონკრეტული კორექტივების შეტანა):

საქართველოს ისტორია (თავის შედარებით ახალ, მაგრამ ძირითად ნაწილში) არის ქრისტიანული ერის ისტორია. იგულისხმება, რომ ეს არის ქართველი ერის არსებობის კონცეფცია, ან ეს არის ამ კონცეფციის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი ელემენტი; მეორე მხრივ, ეს არის „საქართველოს ისტორიის" მეცნიერული კონცეფცია. „საქართველოს ისტორიას" კონცეპტუალური ხასიათი უნდა ჰქონდეს. ეს ნიშნავს, რომ არსებობდა და არსებობს ქართველი ერის განვითარების (მისი არსებობის), მისი თვითმყოფადობის) კონცეფცია და უნდა არსებობდეს „საქართველოს ისტორიის", როგორც ჩვენი ცოდნის და გაგების ან კომპლექსური შეტდის შედეგის, მეცნიერული კონცეფცია.

ასე და ამგვარად, არსებობს საქართველოს ისტორია და არსებობს „საქართველოს ისტორია". მთავარია მათ შორის მიმართების საკითხი.

პირველ ყოვლისა, ჩვენს წარმოდგენაში შექმნილმა „საქართველოს ისტორიამ" საქართველოს ისტორია უნდა განიხილოს სისტემური მიდგომის მეთოდით. ის, რომ ისტორია უნდა წარმოვადგინოთ სისტემის სახით, ან ისტორიაში დაფიქსახოთ სისტემა (ყველა მოვლენის ურთიერთდაკავშირებულობით, ურთიერთგამომდინარეობით, ადგილის მიჩენით, ზოგადი მთლიანობის გასაზღვრით და ა. შ.), ადვილი დასადგენია აპრიორულად. მაგრამ სისტემურ ანალიზში სხვა რამეც იგულისხმება, სახელდობრ, ყველაზე რთული ამოცანა — ის, რომ დადგინდეს სისტემის წარმომქმნელი ფაქტორი ან ფაქტორები და მოვლენა ან მოვლენები. მხოლოდ ამის შემდეგ, სპეციალური ანალიზის ნიადაგზე, სისტემის, ან შემთხვევაში ისტორიის (რა თქმა უნდა, უხეშად მისი გაგიგავება სისტემასთან არ შეიძლება, ლაპარაკი უნდა იყოს პირობით ასპექტზე, რომელსაც მეთოდოლოგიური ფუნქცია აქვს), კანონზომიერი მთლიანობაც განისაზღვრება და განვითარების კანონზომიერებებიც, სხვა სიტყვებით — მეცნიერულად აღქმული რეალობა გახდება ის, რომ არსებობს ერთი უცვლელი ცნება — საქართველო ან ქართველი ერი, და არსებობა მისი რეალიზაციის სხვადასხვა საფეხური — მისი განვითარება ანუ ისტორია, გრძელი და რთული, მტკივნეული და საამაყო („გაუფუძელთან საბერძნეთს, რომსა, მონღოლებს, არაბებს, ოსმალ-თურქებს, სპარსელებს, რჯულიანს და ურჯულოს და ფოროს ქართველობისა, შუბის წვერით, ისრით და ტყვიით დაფფეთილი, ჩვენს სისხლში ამოფლებული, ხელში შეივიჩინეთ, არავის წავაღებინეთ, არავის ეკუთვნებეთ, არავის შეეგებინებეთ").

ასეთ ფაქტორს — ფაქტორს, რომელიც ქმნიდა და იბასავდა საქართველოს, ქმნიდა მის ისტორიას, — წარმოადგენს ქართული ეროვნული კონცეფცია. „საქართველოს ისტორიას" კონცეპტუალური ხასიათი უნდა ჰქონდეს. ეს ნიშნავს, რომ არსებობდა და არსებობს ქართველი ერის განვითარების (მისი არსებობის), მისი თვითმყოფადობის) კონცეფცია და უნდა არსებობდეს „საქართველოს ისტორიის", როგორც ჩვენი ცოდნის და გაგების ან კომპლექსური შეტდის შედეგის, მეცნიერული კონცეფცია.